

Sygn. akt III AUa 2389/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Jolanta Pietrzak (spr.)
Sędziowie	SSA Tadeusz Szweda SSA Marek Procek
Protokolant	Elżbieta Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2016r. w Katowicach

sprawy z odwołania P. Ł. (P. Ł.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o zwrot nienależnie pobranego świadczenia

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach

z dnia 5 listopada 2015r. sygn. akt VIII U 983/15

oddala apelację.

/-/ SSA T. Szweda /-/ SSA J. Pietrzak /-/ SSA M. Procek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 2389/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 czerwca 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. zobowiązał ubezpieczonego P. Ł. do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia - renty rodzinnej przyznanej w drodze wyjątku za okres od 1 stycznia 2014r. do 31 lipca 2014r. w kwocie 5.884,55 zł wraz z odsetkami za okres od 7 stycznia 2014r. do 10 czerwca 2015r. w kwocie 763,47 zł oraz za okres od 1 listopada 2014r. do 31 stycznia 2015r. w kwocie 2.533,35 zł wraz z odsetkami za okres od 6 listopada 2014r. do 10 czerwca 2015r. w kwocie 111,05 zł, tj. w łącznej kwocie 9.292,42 zł.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej uchylecia.

W uzasadnieniu podniósł, iż decyzja ZUS jest dla niego niezrozumiała, gdyż pobierał rentę rodzinną po zmarłym ojcu i nie miał świadomości, że świadczenie to zostało mu przyznane w drodze wyjątku.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swe dotychczasowe stanowisko. ZUS wskazał, iż ubezpieczony miał przyznaną rentę rodzinną w drodze wyjątku. Decyzją z dnia 27 listopada 2013r. ZUS poinformował ubezpieczonego o podjęciu wypłaty renty rodzinnej w drodze wyjątku, a informacja o rodzaju świadczenia znajdowała się również w kolejnych decyzjach organu rentowego. Nadto wskazał, iż w decyzji z dnia 7 października 2014r. poinformowano ubezpieczonego, że w razie osiągnięcia przychodu wypłata świadczenia zostanie wstrzymana, natomiast decyzją z dnia 26 stycznia 2015r. ZUS wstrzymał wypłatę świadczenia od 1 lutego 2015r. z powodu braku zaświadczenia o kontynuacji nauki.

Wyrokiem z dnia 5.11.2015r. Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach zmienił częściowo zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdził, iż ubezpieczony nie ma obowiązku zwrotu renty rodzinnej za okres od 1.01.2014r. do 31.07.2014r. w kwocie 5.884,55zł i odsetek za okresy od 7.01.2014r. do 10.06.2015r. w kwocie 763,47 zł oraz od 6.11.2014r. do 10.06.2015r., a w pozostałej części oddalił odwołanie.

Sąd ustalił, że decyzją z dnia 17 stycznia 1997r. Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przyznał z dniem 1 stycznia 1997r. prawo do renty rodzinnej w drodze wyjątku dla R. Ł. ur. (...) oraz P. Ł. ur. (...), wypłacanej do rąk matki M. Ł..

Od 1 października 2008r. świadczenie przysługujące dla P. Ł. było wypłacane bezpośrednio do jego rąk.

Kolejnymi decyzjami organ rentowy wznawiał wypłatę renty rodzinnej na dalsze okresy w związku z przedkładaniem zaświadczeń o kontynuacji nauki.

Decyzją z dnia 27 listopada 2013r. organ rentowy zawiadomił ubezpieczonego o podjęciu wypłaty świadczenia przyznanego w drodze wyjątku przez Prezesa ZUS od 1 października 2013r.

Decyzja ta zawierała ogólne pouczenie dotyczące świadczeń emerytalno-rentowych w tym renty rodzinnej. Nie zawierała pouczeń odnoszącego się do świadczeń przyznaných w drodze wyjątku. W punkcie XII pouczenia wskazano, iż treść zamieszczona w cz. V i VI pouczenia oraz w cz. VII tiret 1 nie dotyczy świadczenia przyznanego w drodze wyjątku.

Decyzją z dnia 7 października 2014r. organ rentowy, po rozpoznaniu kolejnego wniosku ubezpieczonego wznowił wypłatę renty rodzinnej od 1 września 2014r.

Jednocześnie pismem z dnia 7 października 2014r. ZUS poinformował odwołującego, że świadczenie przyznane w drodze wyjątku, jakie pobiera nie przysługuje mu w razie osiągnięcia przychodu z tytułu wykonywania pracy zarobkowej albo prowadzenia działalności gospodarczej oraz, że osiągnięcie przychodów powoduje wstrzymanie przez organ rentowy świadczenia przyznanego w drodze wyjątku.

Decyzją z dnia 26 stycznia 2015r. organ rentowy wstrzymał wypłatę świadczenia od 1 lutego 2015r. z uwagi na brak zaświadczenia o kontynuacji nauki.

W dniu 4 lutego 2015r. P. Ł. przedłożył w ZUS zaświadczenie o przychodzie jaki osiągnął z tytułu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w okresie od 10 grudnia 2013r. do 3 lutego 2014r.

W dniu 27 lutego 2015r. przedłożył w ZUS informację o przychodzie uzyskanym z tytułu zatrudnienia w (...) S.A. we W..

W dniu 7 kwietnia 2015r. przedłożył w ZUS zaświadczenia o zatrudnieniu oraz wynagrodzeniu w (...) Sp. z o.o. w okresie od 10 grudnia 2013r. do 3 lutego 2014r. oraz w (...) S.A. we W. od 27 października 2014r. do 28 lutego 2015r.

W dniu 1 czerwca 2015r. do ZUS wpłynęło zaświadczenie o zatrudnieniu w zakładzie (...) S. Z. w G. od 5 marca 2014r. do 31 lipca 2014r. na podstawie umowy o pracę.

Zaskarżoną decyzją z dnia 10 czerwca 2015r. ZUS Oddział w Z. zobowiązał ubezpieczonego do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia - renty rodzinnej przyznanej w drodze wyjątku za okres od 1 stycznia 2014r. do 31 lipca 2014r. w kwocie 5.884,55 zł wraz z odsetkami za okres od 7 stycznia 2014r. do 10 czerwca 2015r. w kwocie 763,47 zł oraz za okres od 1 listopada 2014r. do 31 stycznia 2015r. w kwocie 2.533,35 zł wraz z odsetkami za okres od 6 listopada 2014r. do 10 czerwca 2015r. w kwocie 111,05 zł, tj. w łącznej kwocie 9.292,42 zł.

P. Ł. w okresie od 10 grudnia 2013r. do 3 lutego 2014r. był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w hipermarkecie w G..

W okresie od 5 marca 2014r. do 31 lipca 2014r. był zatrudniony w zakładzie (...) S. Z. w G. na podstawie umowy o pracę.

Od 27 października 2014r. do nadal ubezpieczony jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę w (...) S.A. we W..

P. Ł. do listopada 2013r. nie miał świadomości, że renta rodzinna została mu przyznana w drodze wyjątku. Nie interesował się tym. Ubezpieczony nie interesował się również treścią pouczeń zawartych w otrzymywanych z ZUS decyzjach.

Wobec poczynionych ustaleń Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie w zakresie, w jakim dotyczy zwrotu nienależnie pobranej renty rodzinnej przyznanej w drodze wyjątku za okres od 1 stycznia 2014r. do 31 lipca 2014r. oraz żądania odsetek zarówno za okres od 7 stycznia 2014r. do 10 czerwca 2015r. jak i za okres od 6 listopada 2014r. do 10 czerwca 2015r., zaś w pozostałej części odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie podnosząc w motywach tego rozstrzygnięcia co następuje:

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy odwołujący P. Ł. pobrał w okresach od 1 stycznia 2014r. do 31 lipca 2014r. oraz od 1 listopada 2014r. do 31 stycznia 2015r. nienależne świadczenie w postaci renty rodzinnej przyznanej w drodze wyjątku w łącznej kwocie 9.292,42 zł (wraz z odsetkami), a co za tym idzie czy jest zobowiązany do jej zwrotu.

Bezspornie ubezpieczony był uprawniony do renty rodzinnej przyznanej mu w drodze wyjątku przez Prezesa ZUS.

Po myśli art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym oraz pozostałym po nich członkom rodziny, którzy wskutek szczególnych okoliczności nie spełniają warunków wymaganych w ustawie do uzyskania prawa do emerytury lub renty, nie mogą - ze względu na całkowitą niezdolność do pracy lub wiek - podjąć pracy lub działalności objętej ubezpieczeniem społecznym i nie mają niezbędnych środków utrzymania, Prezes Zakładu może przyznać w drodze wyjątku świadczenia w wysokości nieprzekraczającej odpowiednich świadczeń przewidzianych w ustawie.

Z przepisu powyższego wynika jednoznacznie, że ubezpieczonemu urodzonemu 6 października 1990r. prawo do renty rodzinnej przysługuje nie tylko pod warunkiem kontynuowania nauki w szkole ale również braku innych środków utrzymania. A zatem podjęcie przez ubezpieczonego jakiegokolwiek pracy zarobkowej powoduje ustanie prawa do tego świadczenia.

Renta przyznana w drodze wyjątku jest odmiennym świadczeniem od świadczeń przyznawanych w trybie ustawy po spełnieniu ustawowych przesłanek nabycia prawa,

w konsekwencji odmienny jest też rygoryzm w zakresie zachowania prawa do świadczenia.

O ile w przypadku rent rodzinnych przyznanych w związku z wypełnieniem ustawowych przesłanek nabycia prawa do świadczenia reguły zawieszania i zmniejszania świadczenia są oparte na zasadach określonych w art. 103a-106 u.e.r.f.u.s., o tyle w przypadku świadczeń przyznanych w drodze wyjątku, podjęcie jakiejkolwiek pracy objętej ubezpieczeniem społecznym powoduje ustanie prawa.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało,

że w spornych okresach, za które ZUS domaga się zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, P. Ł. podjął zatrudnienie i uzyskiwał przychód.

Od 10 grudnia 2013r. do 3 lutego 2014r. był zatrudniony w (...) Sp. z o.o.

w hipermarkecie w G., następnie od 5 marca 2014r. do 31 lipca 2014r. był zatrudniony w zakładzie (...) S. Z. w G. zaś od 27 października 2014r. pozostaje w zatrudnieniu w (...) S.A. we W..

Ubezpieczony nie poinformował organu rentowego o fakcie podjęcia zatrudnienia. Zaświadczenia o zatrudnieniu i osiąganych zarobkach zostały przedłożone w ZUS przez ubezpieczonego bądź też pracodawcę dopiero w dniach 4 lutego 2015r., 27 lutego 2015r.,

3 kwietnia 2015r. i 1 czerwca 2015r., przy czym z dniem 1 lutego 2015r. ZUS zawiesił wypłatę świadczenia z uwagi na brak zaświadczenia o kontynuacji nauki.

Jednak nie każde świadczenie wypłacone nawet mimo ustania lub zawieszenia prawa do jego wypłacania jest świadczeniem pobranym nienależnie w rozumieniu art. 138 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Zgodnie z treścią tego przepisu, aby zakwalifikować świadczenie jako nienależnie pobrane musi ono zostać wypłacone mimo braku podstaw do jego wypłaty, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania.

W ocenie Sądu ubezpieczony pobierający rentę rodzinną przyznaną w drodze wyjątku nie został prawidłowo pouczony o obowiązkach względem ZUS oraz okolicznościach powodujących ustanie prawa do pobieranego świadczenia.

Ubezpieczony podnosił, iż dopiero z chwilą otrzymania zaskarżonej decyzji z dnia

10 czerwca 2015r. uzyskał wiedzę, że pobiera świadczenie przyznane w drodze wyjątku.

Sąd jednak nie dał wiary temu twierdzeniu, gdyż już decyzją z dnia 27 listopada 2013r. organ rentowy zawiadomił ubezpieczonego o podjęciu wypłaty świadczenia przyznanego w drodze wyjątku przez Prezesa ZUS od 1 października 2013r. A zatem już wówczas ubezpieczony powinien posiadać wiedzę odnośnie rodzaju pobieranego świadczenia.

Decyzja z dnia 27 listopada 2013r. nie zawierała jednak prawidłowego pouczenia odnoszącego się do świadczeń przyznanych w drodze wyjątku, natomiast podobnie jak wszystkie poprzednie decyzje doręczane odwołującemu, zawierała ogólne pouczenie dotyczące świadczeń emerytalno-rentowych w tym renty rodzinnej.

W ocenie Sądu pouczenie tego rodzaju było nieprawidłowe, gdyż prawidłowe pouczenie powinno odnosić się do rodzaju pobieranego świadczenia tj. renty rodzinnej przyznanej w drodze wyjątku. Tymczasem w punkcie XII pouczenia wskazano wyraźnie,

iż treść zamieszczona w cz. V i VI pouczenia oraz w cz. VII tiret 1 nie dotyczy świadczenia przyznanego w drodze wyjątku.

Pouczenie o okolicznościach wskazanych w art. 138 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17.12.1998r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych powinno uwzględniać rodzaj świadczenia pobieranego przez ubezpieczonego. Dla skutecznego domagania się przez organ rentowy zwrotu renty przyznanej w drodze wyjątku

niezbędne zatem jest, aby świadczeniobiorca był wyraźnie pouczone, że świadczenie to nie przysługuje w razie osiągnięcia przychodu. Brak takiego pouczenia powoduje, iż żądanie zwrotu wypłaconego świadczenia w trybie art. 138 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest bezskuteczne.

Prawidłowe pouczenie otrzymał ubezpieczony dopiero wraz z decyzją z dnia 7 października 2014r., którą organ rentowy wznowił wypłatę renty rodzinnej od 1 września 2014r.

W załączonym do decyzji piśmie z dnia 7 października 2014r. ZUS poinformował odwołującego, że świadczenie przyznane w drodze wyjątku, jakie pobiera nie przysługuje mu w razie osiągnięcia przychodu z tytułu wykonywania pracy zarobkowej albo prowadzenia działalności gospodarczej oraz, że osiągnięcie przychodów powoduje wstrzymanie przez organ rentowy świadczenia przyznanego w drodze wyjątku.

Tym samym do czasu otrzymania przez odwołującego pisma z dnia 7 października 2014r. zawierającego prawidłowe pouczenie, ubezpieczonemu nie można przypisać złej wiary, nie miał on bowiem świadomości nienależności pobieranego świadczenia.

Zgodnie z utrwalonymi poglądami orzecznictwa, przy ustalaniu obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, decydujące znaczenie ma bowiem świadomość i zamiar ubezpieczonego, który pobrał świadczenie w złej wierze (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2004r., I UK 3/04, OSNP 2005/8/116).

Nie sposób zatem uznać, że świadczenie pobrane przez ubezpieczonego za okres od 1 stycznia 2014r. do 31 lipca 2014r. było świadczeniem nienależnie pobranym w rozumieniu cytowanego wyżej art. 138 ust. 2 wskazanej wyżej ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Należy też wskazać, że pobranie przez skarżącego spornego świadczenia w tym okresie nie było rezultatem fałszywych zeznań lub dokumentów, czy też innego świadomego wprowadzenia organu rentowego w błąd.

Natomiast za świadczenie nienależnie pobrane należało uznać świadczenie pobrane przez ubezpieczonego w okresie od 1 listopada 2014r. do 31 stycznia 2015r., gdyż po otrzymaniu pisma z dnia 7 października 2014r., ubezpieczony posiadał zarówno wiedzę o rodzaju pobieranego świadczenia, jak i o okolicznościach powodujących ustanie prawa do jego pobierania. Ubezpieczony otrzymał wówczas prawidłowe pouczenie a fakt, że nie interesował się jego treścią ani jaki rodzaj świadczenia pobiera, nie stanowi dla niego usprawiedliwienia, gdyż jego obowiązkiem było zapoznać się z treścią pouczenia.

Mając zatem powyższe na względzie Sąd zmienił częściowo zaskarżoną decyzję.

Orzekając o braku obowiązku zwrotu odsetek również za okres, za który nie zwolnił ubezpieczonego od obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia tj. od 1 listopada 2014r. do 31 stycznia 2015r., Sąd miał na uwadze, iż w przypadku ustalenia przez ZUS obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia ubezpieczony pozostawał w zwłoce

z zapłatą należności dopiero z chwilą doręczenia mu tej decyzji i dopiero wtedy kwota podlegająca zwrotowi stała się wymagalna.

W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że świadczenia z ubezpieczeń społecznych są przyznawane w drodze decyzji administracyjnych i na podstawie decyzji administracyjnych są wypłacane. Nie można zatem utrzymywać, że świadczenia wypłacone na podstawie pozostającej w obrocie prawnym decyzji administracyjnej jako nienależne podlegały zwrotowi w dacie wypłaty, choćby przesłanki przyznania świadczenia w rzeczywistości nie istniały lub odpadły. Świadczenia w myśl art. 84 ustawy systemowej i art. 138 ustawy

o emeryturach i rentach uważane za nienależne podlegają zwrotowi dopiero wtedy, gdy organ rentowy wyda stosowną decyzję administracyjną (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2010r., I UK 210/09, LEX nr 585713).

W wyroku z dnia 18 października 2013r. sygn III AUa 229/13 (LEX nr 1391864) Sąd Apelacyjny w Gdańsku wskazał, iż „żądanie zwrotu nienależnie pobranego świadczenia następuje przez doręczenie dotyczącej tego decyzji (można powiedzieć, że staje się wymagalne w tym momencie, a nie w czasie spełniania świadczeń). Z tą chwilą następuje też wymagalność (w prawnym znaczeniu według prawa cywilnego - art. 359 §1 k.c.) roszczenia o odsetki, gdyż od tej chwili dłużnik pozostaje w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia głównego (art. 481 § 1 k.c.). Z tą też chwilą rozpoczyna się bieg przedawnienia roszczenia o zapłatę odsetek (art. 120 § 1 k.c.)” (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 10 listopada 2013r., III AUa 198/13, LEX nr 1400345, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 3 grudnia 2013r., III AUa 436/13, LEX nr 1409160). Brak zatem podstaw do żądania odsetek od nienależnie pobranego świadczenia za okres poprzedzający wydanie i doręczenie zaskarżonej decyzji.

Apelację od tego wyroku w zakresie pkt 1 wywiódł organ rentowy zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 138 ust. 2 ustawy z dnia 17.12.1998r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, poprzez jego błędną wykładnię, w wyniku której Sąd I Instancji nie uznał, że świadczenie pobrane przez odwołującego za okres od 1.01.2014r. do 31.07.2014r. było świadczeniem nienależnie pobranym, art. 84 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i art. 138 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, poprzez jego błędną wykładnię, w wyniku której Sąd I Instancji stwierdził brak podstaw do żądania odsetek od nienależnie pobranego świadczenia za okres poprzedzający wydanie i doręczenie zaskarżonej decyzji.

Wskazując na powyższe skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie pkt 1 i oddalenie odwołania oraz zasądzenie od odwołującego na rzecz organu rentowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje wg norm przepisach.

Ubezpieczony wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd Okręgowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, które Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje za własne.

Sąd Apelacyjny w pełni podziela także stanowisko Sądu I instancji zaprezentowane w motywach zaskarżonego wyroku, co oznacza, iż zbędnym jest ponowne szczegółowe przywoływanie tej argumentacji w uzasadnieniu wyroku Sądu odwoławczego.

Jedynie w uzupełnieniu argumentacji Sądu Okręgowego należy podkreślić, iż wobec brzmienia art. 138 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, aby zakwalifikować świadczenie jako nienależnie pobrane, osoba pobierająca to świadczenie winna być prawidłowo pouczona o braku prawa do jego pobierania, co oznacza, że pouczenie o okolicznościach wskazanych

w ust. 2 pkt 1 powołanego przepisu powinno uwzględniać rodzaj świadczenia pobieranego przez ubezpieczonego.

W tym stanie rzeczy skoro prawidłowe pouczenie ubezpieczony otrzymał dopiero wraz z decyzją z dnia 7 października 2014r., którą organ rentowy wznosił wypłatę renty rodzinnej od 1 września 2014r., albowiem w załączonym do tej decyzji piśmie z dnia

7 października 2014r. ZUS poinformował go, że świadczenie przyznane w drodze wyjątku, jakie pobiera, nie przysługuje mu w razie osiągnięcia przychodu z tytułu wykonywania pracy zarobkowej albo prowadzenia działalności

gospodarczej oraz, że osiąganie przychodów powoduje wstrzymanie przez organ rentowy świadczenia przyznanego w drodze wyjątku,

to do czasu otrzymania przez odwołującego tego pisma nie można przypisać mu złej wiary, jako że nie miał on świadomości nienależności pobieranego świadczenia a przecież przy ustalaniu obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia decydujące znaczenie ma właśnie świadomość i zamiar ubezpieczonego, który pobrał świadczenie w złej wierze.

Nie ma także racji skarżący kwestionując stanowisko Sądu I instancji co do braku zasadności żądania odsetek za okres poprzedzający wydanie decyzji o zwrocie nienależnie pobranego świadczenia. Ani przepis art. 84 ust. 1 ustawy systemowej ani także przepis

art. 138 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie określają, w jakim terminie nienależne świadczenie winno być zwrócone, a zatem dłużnik, według zasad prawa cywilnego, winien spełnić świadczenie niezwłocznie po wezwaniu czyli w tym wypadku

po doręczeniu mu decyzji ustalającej obowiązek zwrotu świadczenia, jako nienależnie pobranego. Nie można wszak utrzymywać, że świadczenia wypłacone na podstawie pozostającej w obrocie prawnym decyzji administracyjnej jako nienależne podlegały zwrotowi w dacie wypłaty, choćby przesłanki przyznania świadczenia w rzeczywistości nie istniały lub odpadły.

Z przytoczonych względów Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako pozbawioną podstaw.

/-/ SSA T. Szweda /-/ SSA J. Pietrzak /-/ SSA M. Procek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

ek